

**NAISTEOLOGIT R.Y.
KVINLIGA TEOLOGER R.F.
JÄSENINFO / MEDLEMSINFO 2/2019**

Sisältö:

1. Pääkirjoitus / Ledare
2. Kenttärovasti Sanna Timonen
3. Uskontodialogia oppimassa Omanissa
4. Saarnavinkki konfirmaatioon
5. Jäsenmaksut ja uusi tilinumero
6. Hallituksen yhteystiedot

Pääkirjoitus

Vuosia sitten kuuntelin ja katselin lentoemännän antamia turvallisuusohjeita ennen lentokoneen lähtöä. Hän kertoi, että happinaamarit putoavat tarvittaessa, jos matkustamon ilmanpaine äkillisesti laskee. Happinaamari on aina ensin laitettava itselle, ennen kuin auttaa muita. Eikö ensin auteta esimerkiksi pientä lasta? Ei! Sillä enemmän apua on vanhemmasta ja aikuisesta, jolla itsellä on asianmukaiset varusteet. Vain sellainen, jolla on happinaamari kasvoilla, voi auttaa toisia.

Lentokoneessa ei ole mukana happisäiliöitä tuollaisia tilanteita varten, vaan erilaisia kemikaaleja, joiden välinen reaktio muuttuu hengitettäväksi hapeksi. Mitä ovat ne hengelliset ”kemikaalit”, jotka muuttuvat itselleni hengitettäväksi hapeksi? Minkä varassa ja minkä ”happinaamarin” avulla itse hengittelen? Minkä happinaamarin avulla voin auttaa myös muita Hengen hapen piiriin ja elämään?

On siunattu asia, että saa tehdä sellaista työtä, jossa saa painia, pyhien tekstien kanssa, kun valmistelee saarnaa. Saa miettiä, että miten sana voisi ruokkia ja ravita muita. Mutta onko jälleen sen aika, näin kesän ja lomien kynnyksellä, että tarkistaa omat voimanlähteet, joiden varassa tulee itse hengellisesti ravituksi? Ehkä vain niiden varassa voi opetella olemaan levossa ja luottamuksessa - myös rajujen turbulenssien aikana. Silloinkin kun vapisuttaa ja huolettaa.

On siunattu asia, että saa tukeutua teksteihin, rukouksiin, virsiin ja lauluihin, jotka ovat ravinneet jo edellämme vaeltaneita. Vaikka niin moni asia ympärillämme muuttuu, niin silti edelleen nuo mietityt ja koetellut tekstit ravitsevat.

On myös siunattu asia, että samoja polkuja kulkee niin moni muu ja että me voimme yhdessä pysähdellä kyselemään, myös oman elämän, suuntaa ja tarkoitusta.

On voimallinen armon Jumala, saan autuaana häntä palvella. Hän minun puoleeni on katsonut ja minut tehtävänsä valinnut.

On Herran nimi pyhä, ikuinen, sen voima kantaa halki aikojen. Hän pelkäävilleen laupeutensa polvesta polveen antaa runsaana. Virsi 753:2,3

Siunattua kesää!

Meri Tirroniemi, Pappi Kittilästä

Ledare

För några år sedan lyssnade jag till flygvärdinnans säkerhetsanvisningar före planet skulle lyfta. Hon berättade hur syremasken faller ner om trycket i kabinen sjunker för mycket. Det är viktigt att först lägga på sin egen mask och därefter kan man hjälpa andra. Men ska man inte hjälpa barn först? Nej! En sådan förälder och vuxen som har syremasken på sig kan hjälpa sitt barn bäst. Det finns inga syrebehållare ombord för dylika situationer utan det är olika kemikalier som reagerar med varandra och blir syre som människan kan andas.

Vilka är de andliga "kemikalierna" som förvandlas till syre som hjälper mig att andas? Hur ser en sådan "syremask" ut som hjälper mig att hjälpa andra människor till Andens syre och liv? Det är en välsignelse att få genom sitt jobb brottas med heliga texter inför en predikan. Man får fundera hur jag kan ge näring åt andra. Hur är det - är det dags inför den stundande sommaren och semesterperioden att granska de kraftkällor som ger dig andlig näring? De är ju de krafter som låter dig vila i tilliten också genom turbulenta och skakiga tidsperioder.

Det är en välsignelse att hitta stöd i texter, böner, psalmer och sånger som tröstat dem som levt före oss. Det är mycket som är i förändring omkring oss men dessa texter som är genomtänkta och beprövade fortsätter att ge näring.

Det är en välsignelse att det vandrar också andra längs samma vägar och stigar. Tillsammans kan vi ta en paus och fråga efter riktning och mening i livet.

Jag vill önska dig en välsignad sommar!

Meri Tirroniemi
En präst från Kittilä

Naisteologit onnittelevat Suomen ensimmäistä naispuolista kenttärovastia Sanna Timosta!

Millainen on ollut polkusi papin työhön?

Lukioaikana aloin pohtia ammattivaihtoehtona papin tai kirkon nuorisotyönohjaajan ammatteja. Aiemmin olin ollut sitä mieltä, että minusta tulee lastentarhaopettaja. Mummoni oli tosin jo lapsuudessani sanonut, että tuosta työstä tulee pappi. Ehkäpä pyhäkoululla, partiolla, rippikoululla, isoskoulutuksella ja nuorisotyöllä oli osansa siihen, että aloin pohtia näitä ammatteja. Samaan aikaan myös hakeuduin naisten vapaaehtoiseen asepalvelukseen. Päätös palvelukseen hakeutumisesta vahvistui, kun otin selvää eri tehtävistä ja huomasin, että mikäli pääsisin opiskelemaan, olisi mahdollisuus suorittaa palvelus kirkollisen alan varusmiehenä ja siten saada hyvää työkokemusta samalla. Hain ja pääsin sisään Joensuun teologiseen tiedekuntaan ja aloitin opinnot syksyllä. Armeijaan lähtö oli tammikuussa. Kävin AUK:n ja johtajakauteni toimin varusmiespappina. Silloin jo ajattelin, että olisipa hienoa joskus toimia sotilaspappina, vaikka siihen aikaan ei vielä yhtään naista ollut toiminut sotilaspappina enkä tiennyt olisiko se koskaan edes mahdollista. Jatkoin armeijan jälkeen opinnot loppuun ja sain vihkimyksen seurakuntapastorin viransijaisuuteen Lappeen seurakuntaan. Ehdin toimia Lappeen ja Imatran seurakunnissa puolisentoista vuotta, kun RUK:ssa oli sotilaspapin viransijaisuus auki ja hain tehtävään ja pääsin siihen. Siitä lähtien olen tehnyt sijaisuuksia sotilaspappina ja 2014 sain lopulta viran Karjalan prikaatin sotilaspappina. Viime vuonna Karjalan prikaatin edellinen kenttärovasti jäi eläkkeelle ja tehtävä tuli auki. Hain tehtävään ja tulin valituksi Karjalan prikaatin kenttärovastiksi.

Mitä kuuluu työnkuvaasi?

Sotilaspapin tehtävä on monipuolinen, eikä kahta samanlaista päivää ole. Tehtävänä on tukea varusmiesten ja henkilökunnan jaksamista ja hyvinvointia. Hartaudet ja kirkolliset toimitukset kuuluvat työnkuvaan, mutta iso osa työstä liittyy sotilaiden henkisen ja eettisen toimintakyvyn tukemiseen. Sotilaspappi pitää oppitunteja, joissa käsitellään mm. sotilaan ja maanpuolustuksen etiikkaa. Sotilaspappi on mukana harjoituksissa ja pitää kenttäehtoollisia sekä koulutuksia maastossa. Pappi on kaikkia varten ja toimii uskonnollisena asiantuntijana varuskunnassa. Sotilaspapin kanssa voi tulla keskustelemaan henkilökohtaisista asioistaan vakaumuksesta riippumatta. Toki papin persoona vaikuttaa työnkuvaan paljon, samoin kuin varuskunnan koko ja perinteet. On eri asia olla pappina joukko-osastossa, jossa on 3000 varusmiestä kuin toimia hallintoyksikössä, jossa on vain vähän varusmiehiä tai ei ole varusmiehiä ollenkaan. Kuitenkin perustyö ja työn tausta on kaikilla sotilaspapeilla sama.

Karjalan prikaatin kenttärovastin tehtävä on suurelta osin tätä käytännön työtä. Joukko-osasto on suuri ja molempien pappien työpanos tarvitaan täysimääräisenä, jotta mm. oppitunnit, henkilöstön toimintakyvyn tukeminen, hartaudet, juhlatilaisuudet, rippikoulut, kirkolliset toimitukset, sotilaalliset harjoitukset, kriisityö, työohjaus ja reservin pappien kouluttaminen saadaan hoidettua. Isolta osin teen siis samaa työtä kuin tähänkin saakka Karjalan prikaatin sotilaspastorina olen tehnyt. Lisäksi kenttärovastilla on alueellinen vastuu, vastuu prikaatillisesta toiminnansuunnittelusta henkisen ja eettisen toimintakyvyn osalta sekä tiettyjä muita erikseen määriteltyjä tehtäviä.

Millaista on olla töissä puolustusvoimien palveluksessa?

Pääsääntöisesti puolustusvoimat on mielestäni hyvä työpaikka. Minulle erityisen tärkeää on, että asiat ovat mutkattomia ja organisaatio ja tehtävät selkeitä. Lähtökohtaisesti voi luottaa, että jos jotakin on sovittu, asiat hoituvat ajallaan. Itselleni sopii myös se, että minulla on työaika. Vaikka ilta- ja viikonlopputöitä saattaa olla, niin pääsääntöisesti kolmiviikkoisjaksoissa työaika on vakio. Toki miesvaltaisessa yhteisössä olen kokenut myös sen, että naisena on edelleen saanut olla tienraivaajan tehtävässä, vaikka Suvi Kouri on aloittanut ensimmäisenä naisena sotilaspappina jo 2007. Suhtautuminen naissotilaisiin puolustusvoimissa on pääsääntöisesti positiivinen ja moni varusmies ehkä tulee jopa helpommin sotilaspapin juttusille, kun sotilaspappi on nainen. Kuitenkin samaan aikaan naisena joutuu monesti tekemään vielä miehiä enemmän töitä sen eteen, että otetaan osaksi yhteisöä ja huomataan, että osaa asiansa. Onneksi kuitenkin tuntuu, että tässäkin mennään koko ajan positiiviseen suuntaan.

Asioita, joista iloitset työssäsi.

Työn monipuolisuudesta. Pappi on osa yhteisöä. Jos pystyn auttamaan yhdenkin varusmiehen jaksamista palveluksessa tai rakentamaan osaltani kuvaa siitä, että papin puoleen voi kääntyä ja kirkko on kaikkia varten, koen, että olen onnistunut työssäni.

Asioita, jotka haastavat työssäsi.

Yhteiskunnan muutos ja sotilaspapin työn kyseenalaistaminen (lähinnä yhteisön ulkopuolelta). Haasteelliset asiakaskohtaamiset ja ihmisten surulliset tai ahdistavat elämäntilanteet.

Miten luonnehtisit asepalvelukseen tulevien nuorten ajatuksia kirkosta?

Karjalan prikaatiin varusmiehiä tulee joka saapumiserässä (=2 kertaa vuodessa) reilu 2000. Suurin osa heistä on miehiä ja tulee pääkaupunkiseudulta. Voisi sanoa, että palvelukseen tulevat

edustavat hyvin oman ikäluokkansa suhtautumista kirkkoon. Joukossa on hyvin hengellisiä ja vakaumuksellisia varusmiehiä, monista eri uskontokunnista. Toisaalta sitten on niitä, joilla ei ole mitään kosketusta kirkkoon ja, jotka myös kyseenalaistavat meidän työtämme ja kirkkoa. Aika hyvin kuitenkin palveluksessa tunnutaan ymmärtävän toisen vakaumuksen kunnioitus ja ajatus siitä, että jollekin hartaus tai muu kirkollinen toiminta voi olla tärkeää, vaikka se ei sitä hänelle itselleen olisi.

Millaisista asioista papin kanssa puhutaan?

Kaikista elämän asioista, kuitenkin usein liittyen palveluksessa jaksamiseen. Usein palveluksen alussa korostuvat sopeutumisen haasteet, se, että yhtäkkiä ei olekaan omaa rauhaa (kotona ollut oma huone tai oma asunto ja yhtäkkiä tuvassa saattaa olla 10 henkilöä) ja joutuu tekemään mitä käsketään. Palveluksen edetessä erilaiset siviiliasiat saattavat alkaa vaikuttaa palvelukseen ja puhutaan seurustelusuhteista, raha-asioista, päihteistä, läheisen kuolemasta tai sairastumisesta, omasta sairastelusta, ahdistuksesta, masennuksesta ja palveluksessa selviämisestä. Toki joskus myös iloisista asioista ja onnistumisista. Papin kanssa otetaan esille myös hengellisiä asioita ja pohditaan eettisiä kysymyksiä maanpuolustukseen liittyen.

Millaista toivoisit sotilaspappien työn olevan 20 vuoden päästä?

Tämä on vaikea kysymys. Toivottavasti sotilaspappeja vielä on. Ajattelen, että työn on muututtava ajan mukana, vaikkei se aina itsestä helpolle tunnu. Toivon mukaan edelleen voidaan tehdä työtä, joka vastaa siihen tarpeeseen, että sotilaat ja varusmiehet jaksavat omassa työssään ja palveluksessaan.

Näistä en luovu: (3 asiaa)

Äänikirjat/kuunneltavat radio- tai tv- ohjelmat automatkoilla ja lenkillä. Ajan pitkäköö työmatkaa ja matkat on otettava ns. omana aikana.

Käsityöt ja liikunta. Vaikka elämässä on ajanjaksoja, jolloin nämä jäävät hyvin vähiin, tarvitsen työn vastapainoksi jotakin, jossa näkee työn jäljen ja päään nollaukseen. Hikilenkki on parasta.

Käsilaukku/reppu/auto. Lähipiiriä huvittaa se, että olen yleensä varautunut kaikkeen ja autosta tai repusta löytyy mitä kummallisimpia asioita, jotka pelastavat tilanteen kuin tilanteen.

Kenttärovasti Sanna Timonen

USKONTODIALOGIA OPPIMASSA OMANISSA

Marraskuussa sain osallistua mielenkiintoiselle opintomatkalle Omaniin. Oman on parin miljoonan asukkaan yksinvaltiassulttaanikunta. Maata johtaa Sultan Al Gaboos yhdessä parlamentin kanssa. Maan uskonto on ibadi islam. Maan sulttaaneiden politiikkaan on kuulunut jo yli sadan vuoden ajan pyrkimys puolueettomuuteen alueellisissa konflikteissa. Sulttaanin ja Omanin valtion toimesta toteutetaan paljon rauhanneuvotteluja, esim. kidnapattujen vapauttamiseksi. Puolet maan väestöstä on siirtotyöläisiä, useimmat idästä tulleita. Oman on jo nyt melko kehittynyt ja rakennus- ja kasvuvauhti on nopeaa. Maassa on myös paljon turismia. Kaikki tapaamamme ihmiset

tiesivät, että Suomi on maailman ykkönen koulutuksessa. Turismi Collegessa vieraillessamme tapasimme pari suomalaista opettajaa. Toinen oli ollut 1,5 v projektissa kouluttamassa englannin kielen opettajia, toinen oli ollut usean vuoden ajan ekonomin opettajana. Pääkaupungissa Muscatissa oli syksyllä 2018 avattu suomalainen peruskoulu, jossa opetetaan englanniksi suomalaisen OPS:n mukaan. Kaikkialla maassa oli hyvin siistiä ja turvallista, ihmiset olivat ystävällisiä. Meille matkalaisille oli annettu ohje pukeutua paikallista kulttuuria kunnioittaen jokseenkin peittävästi. Länsimaiset turistit olivat pukeutuneet shortseihin ja toppeihin, eikä siinä näyttänyt olevan mitään ongelmaa.

Matkan järjesti Tapiolan seurakunta yhdessä Suomen Lähetysseuran kanssa. Matkalle osallistui 10 maahanmuuttajien parissa työskentelevää työntekijää ja vapaaehtoista. Opintomatkan tavoitteena oli tutustua islamin uskontoon, arabialaiseen kulttuuriin, kristillisten kirkkojen tilanteeseen Omanissa sekä opetella uskontodialogia. Uskontodialogi edellyttää toisen ihmisen ja hänen vakaumuksensa kunnioittamista. Siinä ei kilpailla siitä, kumpi on oikeassa, kumman uskonto on parempi eikä pyritä käännättämään toista. Uskontodialogissa saadaan tietoa toisesta uskonnosta ja toisen ihmisen tavasta uskoa. Jo tässä vaiheessa on oltava sen verran avoin, että uskaltaa kuulla, mitä toinen sanoo sekä oltava tarvittaessa valmis muuttamaan aiempia omia, vääriksi osoittautuvia käsityksiä toisen uskonnosta. Uskontodialogissa voidaan keskustella jostain uskonnonoppikäsityksestä tai teemasta, nähdä missä uskotaan samalla tavalla ja missä uskotaan eri tavalla.

Olimme Omanin pääkaupungissa Muscatissa Al Amana Centerissä, joka on alun perin USA:n yhden protestanttisen kirkon perustama lähetysasema. Lähetysasemalla oli lääkäriasema, mikä kasvoi ja kehittyi sairaalaksi. Nykyisin Al Amana Centeri on rauhan ja uskontodialogin keskus. Siellä työskentelee SLS:n lähetti pastori Aaro Rytönen yhdessä kahden amerikkalaisen pastorin kanssa. Tämä keskus on jo menneisyydessä toiminut hyvässä yhteistyössä hallitsijan kanssa ja edelleen keskuksen työntekijät ovat suoraan yhteydessä uskontoministeriöön sekä sulttaaniin. Toiminnan ajatuksena on elää rinnakkain ja kunnioittaa toisten vakaumusta. Omanissa muiden uskontojen edustajat saavat kokoontua omissa kirkoissaan. Sulttaani on lahjoittanut suuren tontin, jonne on rakennettu omat kirkot katolisille, ortodokseille ja protestanteille. Muu uskonto kuin islam ei saa näkyä julkisessa tilassa.

Perjantaina, yleisenä pyhäpäivänä, osallistuimme protestanttiseen messuun, jossa liturgina toimi anglikaani pastori, saarnan piti Intiasta kotoisin oleva pastori ja toinen anglikaani pastori kastoi upotuskasteella yhden pojan sekä tytön, joka halusi vahvistaa kasteensa ennen seuraavan päivän konfirmaatiotaan. Musiikki oli gospelia ja ylistyslauluja monikansallisen bändin säestyksellä. Kirkkokahveilla kansallinen seurakunta tarjosi makuja eri kulttuureista.

Perjantaina useimmat kaupat olivat kiinni, lukuisten moskeijoiden minareeteista kuului tavallista pitempiä rukouslauluja pitkin päivää.

Messun jälkeen poikkesimme intialaisen kristityn omistamassa tavaratalossa. Aula oli jo koristeltu joulukuusin ja tavaratalon taustamusiikkina soi koraanin resitointi. Perjantaina radiokanavat eivät saa soittaa muuta musiikkia koraanin resitointia.

Viikon aikana liikuimme paljon ja teimme parin päivän matkan. Vierailimme Tisran, Hamsan ja Bahaalin kaupungeissa sekä vietimme yön Oman korkeimmalla Jabal Shems –vuorella 2000 m korkeudessa. Matkalla tutustuimme maan historiaan, perinteiseen ja nykyiseen elämäntapaan sekä tapasimme paikallisia ihmisiä. Yhtenä iltana vierailimme nuoren pariskunnan kotona. Istuimme ulkona ”olohuoneessa”, naiset ja miehet erikseen. Saimme koko illan keskustella koulutetun musliminaisen kanssa siitä, miten hän uskoo ja mitä usko hänelle merkitsee. Samalla nautimme kuun paisteessa, lämpimässä illassa sukulaismiesten kokkaaman perinteisen omanilaisen aterian.

Vierailimme sulttaanin rakennuttamassa Sultan Qaboos Grand moskeijassa, mikä on Muscatin kuuluisimpia nähtävyyksiä. Turistit ovat tervetulleita tähän moskeijaan. Naisten täytyi pukeutua peittävästi ja käyttää huivia. Portilla oli vartijat, jotka tarkastivat, että asu oli sopiva. Moskeijassa meillä oli opas, musliminainen, joka opastamisen lisäksi kertoi hauskesti ja avoimesti omasta uskostaan, kun moskeijakierroksen jälkeen istuimme ”kirkkokahveilla” ”olohuoneessa” kirjakaupan vieressä. Kirjakaupasta jokainen sai ottaa ilmaiseksi pari kirjaa, koraaneita ja islamin selitysteoksia, eri kielillä. Onko kirjojen tarkoitus auttaa modernia muslimia ymmärtämään islamia nykyajan kontekstissa vai kertoa ei-muslimille, miten muslimi uskoo nyky maailmassa vai onko tavoitteena myös lähetystyö?

Oli ilo kohdata erilaisia ihmisiä erilaisista kulttuureista ja kokea jälleen se, että me ihmiset olemme samanlaisia iloinemme ja murheinemme. Kaikki etsivät apua ja merkitystä elämäänsä jumaltaan. Me kristityt voimme olla avoimella asenteella mukana tässä keskustelussa rakasten jokaista kohtaamaamme ihmistä.

Auni Kaipia
Kappalainen, Kangasalan seurakunta

Uusi tilinumero & jäsenmaksut

Naisteologit r.y:n, Kvinliga teologer R.F. vuoden 2019 jäsenmaksut

- työelämäjäsen 20 €
- opiskelija, eläkeläinen 10 €
- kannatusjäsen
-

maksetaan uudelle tilinumerolle:
FI25 5620 0920 5878 61

Saarnavinkki konfirmaatioon 18.8.2019

10.su helluntaista

Pieni näytelmä:

- Alladin hieroo taikalamppua
- lampunhenki: 1000 vuotta. Toivomusehdot (ei rakkautta, ei voi herättää kuolleita, ei lisätoivomuksia)

- Alladin toivoo olevansa prinssi

Salomo ja kameli saapuu paikalle

- Jumalan ääni »Pyydä, mitä haluat, niin annan sen sinulle.»
- Salomo: »Sinä osoitit runsain mitoin suosiotasi isälleni Daavidille, ja sinä olet tehnyt minut kuninkaaksi hänen jälkeensä. Olet pannut minut hallitsemaan suurta kansaa. Anna siis minulle viisautta ja taitoa, että osaisin oikealla tavalla johtaa tätä kansaa!
- Jumala: »Koska et pyydä rikkautta, omaisuutta ja kunniaa, et vihoillistesi kuolemaa etkä itsellesi pitkää ikää, vaan toivot viisautta ja taitoa osataksesi hallita kansaani, jonka kuninkaaksi olen sinut asettanut, niin minä annan sinulle viisautta ja taitoa, ja lisäksi annan sinulle rikkautta, omaisuutta ja kunniaa enemmän kuin kenelläkään kuninkaalla on ollut ennen sinua tai tulee olemaan sinun jälkeesi.»

Salomon laulu: Etsi niin kuin hopeaa... (Kuule lapseni)

Alladin toivoi olevansa prinssi. Salomo toivoi viisautta.

Mitä sinä toivoisit?

Kysyin tätä samaa rippikoululaisilta että heidän vanhemmiltaan.

Suurin osa rippikoululaisista toivoi rahaa. Yksi toivoi ruokaa ja rakkautta. ”että selviäisin ilman vakavia sairauksia”. Yhden toive oli, että kaikki pahat asiat lähtisi pois maailmasta.

Muutama toivoi pärjäävänsä joissakin kouluaineissa, kuten ruotsissa ja matematiikassa.

Vanhempien toiveet jakautuivat neljän tärkeän asian ympärille: Maailman rauhan, onnellisuuden, luonnon säästymisen ja toinen toisen kunnioittamiseen. Yksi uskalsi toivoa uutta venettä.

Konfirmaatiossa kummit, isovanhemmat ja muut nuorten vieraat toivottavat teille rippikoululaisille onnea monenlaisin värssyin ja siunauksin.

Kaikki toiveet eivät toteudu, mutta rukoilemme, että juuri silloin Jumala kantaisi ja kannattelisi teitä. Avaisi uusia mahdollisuuksia.

Salomo sai toivomansa viisauden.

Historiasta tunnemme ns. Salomonin tuomion, jossa kuningas ratkaisi viisaasti kahden äidin välille tulleen kiistan syntyneen lapsen äitiydestä. Salomo käski puolittaa vauvan. Tällöin vauvan oikea äiti murtui ja pyysi säästämään lapsen ja antamaan sen toiselle naiselle, joka väitti lastaan omakseen. Näin Salomo tajusi tämän naisen olevan lapsen oikea äiti.

Näinhän me vanhemmat toimimme. Tahdomme lapsellemme parasta ja etenkin turvaa. Ja vanhempien tärkein tehtävä onkin auttaa lapsiaan kestämaan pettymyksiä elämässään.

Salomo rakensi Jerusalemiin useita komeita rakennuksia, mm. Salomon temppelin. Raamattu kertoo Salomon aikojen olleen Israelissa hyvinvoinnin ja rikkauden aikaa, mutta verotus tosin nousi.

Juutalaisen tradition mukaan Salomo kirjoitti kolme Raamatun kirjoista, ja nämä kirjat vastaavat ihmisen elämän kolmea vaihetta: Laulujen laulu kuvaa nuoruuden tarmoa ja halua, Sananlaskut kypsän iän viisautta, ja Saarnaajan kirja vanhuuden kyynisyyttä.

Mutta ei Salomo osannut täysin käyttää Jumalalta saamaansa viisautta. Vaan sortui rikoksiin.

Päästyään kuninkaaksi Salomo tapatti niitä ylimyksiä, jotka olivat kannattaneet valtataistelussa hänen veljeään Adoniaa.

Kertomusten mukaan Salomo eli loistossa, tuhlassa rahaa ja voimavaroja ylettömästi, ja piti naisista kuten Saban kuningattaresta. Salomolla oli suuri haaremi. Raamatun mukaan hänellä oli 700 kuninkaallista vaimoa ja 300 sivuvaimoa.

Mielenkiintoinen Raamatun sankari siis tahtoo jäädä muistiinne konfirmaatiosaarnanne aiheena.

Mutta ennen kaikkea muistakaa tästä konfirmaatiosta siunaus, jonka saitte. Nauttikaa siitä, että saatte olla juhlinnan keskipisteitä. Olette läpäisseet rippikouluoppimäärän. Olkaa parhaita siinä, mihin olette saaneet viisautta.

Siunaus teitä kantakoon.

Salomo: Kuule lapseni....

Maarit Hirvi

Kappalainen, Sammonlahden seurakunta

Hallituksen yhteystiedot

Satu-Elina Ansas, puheenjohtaja
sairaalapastori, S-EA
p.050 3804213
Helsingin seurakuntayhtymä
Helsingin hpk

Pirkko Poisuo, sihteeri
kappalainen, Malmin seurakunta
@evl.fi, Helsingin hpk

Maarit Hirvi, rahastonhoitaja
kappalainen, Sammonlahden seurakunta
@evl.fi, 040 3126 502, Mikkelin hpk

Auni Kaipia, taittäjä
rovasti, kappalainen, Kangasalan seurakunta
@evl.fi, Tampereen hpk

Meri Tirroniemi
seurakuntapastori, Kittilän seurakunta
@evl.fi, Oulun hpk

Sini Honkanen
seurakuntapastori, Tuusulan seurakunta
@evl.fi, Espoon hpk

Tuija Wilman
församlingspastor/seurakuntapastori
Kyrksläatts svenska församling
Borgåstift